Krimināllieta Nr.11390067616
ECLI:LV:ZAT:2018:0522.11390067616.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2018.gada 22.maijā

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Akmeņlauka
tiesneši R.Rinčs un J.Siliņš
piedaloties prokurorei S.Janševskai
aizstāvei I.Krastiņai
izskatīja apelācijas kārtībā atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta ceturtās daļas sakarā ar apsūdzētā aizstāvja G.Baraka un apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzībām par Tukuma rajona tiesas 2017.gada 26.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. C/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 176.panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu /pers. C/ soda termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2016.gada 11.oktobra līdz 2017.gada 26.septembrim. Drošības līdzeklis – apcietinājums /pers. C/ atstāts negrozīts.

No /pers. C/ piedzīts: valsts labā cietušajiem izmaksātā valsts kaitējuma kompensācija 3700 *euro*, /pers. E/ labā mantiskā kaitējuma kompensācija 661,18 *euro*, /pers. F/ labā mantiskā kaitējuma kompensācija 3372,50 *euro*, /pers. F/ labā morālā kaitējuma kompensācija 10000 *euro*, /pers. G/ labā morālā kaitējuma kompensācija 10000 *euro*.

No /pers. C/ piedzīti procesuālie izdevumi, kopā 1225 *euro,* tai skaitā, atlīdzība par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu pirmstiesas kriminālprocesā 105 *euro* un tiesā 805 *euro*, izdevumi par poligrāfiskās ekspertīzes veikšanu 315 *euro*.

/pers. C/ noteikts termiņš kaitējuma kompensāciju un procesuālo izdevumu labprātīgai samaksai 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas, maksājuma apliecinošu dokumentu nekavējoties iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Ar spriedumu izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. C/ notiesāts par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu (laupīšanu), saistītu ar smagu miesas bojājumu nodarīšanu šādos apstākļos.

2016.gada 10.oktobrī, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā pēc plkst.20.20 /pers. C/ nolūkā nolaupīt svešu mantu ar spēku atvēra dzīvokļa /adrese B/, durvis, iegāja istabā, kurā atradās /pers. E/ (dzimis /dzimšanas gads/), piedraudēja cietušajam un ne mazāk kā trīs reizes iesita /pers. E/ galvas rajonā un krūšu kurvja rajonā, tad ar līdzpaņemto līmlenti sasēja rokas un kājas un aizlīmēja muti. Pēc tam /pers. C/ iegāja istabā, kurā atradās /pers. H/ (dzimusi /dzimšanas gads/), un ne mazāk kā astoņas reizes iesita cietušajai galvas rajonā, tad ar līdzpaņemto līmlenti sasēja rokas un kājas un aizlīmēja muti. Pārvarējis cietušo pretošanos, /pers. C/ pārmeklēja dzīvokli un no /pers. E/ trīs naudas makiem, kas glabājās viņa istabas skapītī, nolaupīja 500 *euro*, bet no /pers. H/ naudas maka, kas glabājās viņas istabas drēbju skapī, nolaupīja 2000 *euro*.

Laupīšanas rezultātā /pers. H/ nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā saistībā ar viņas nāves iestāšanos: galvas - kakla rajonā, zemādas asinsizplūdumi pieres rajonā, ap labo aci, deguna rajonā, zem kreisās acs, pārejot uz kreiso vaigu, ap mutes atveri, kreisā vaiga - pieauss rajonā, kreisās auss gliemežnīcas un aizauss rajonā, uz kakla priekšējās - labās sānu virsmas, uz kakla mugurējās virsmas, pārejot uz labo sānu virsmu un krūšu kurvja mugurējo virsmu, asinsizplūdumi uz galvas ādas lēvera iekšējās virsmas pieres labajā pusē, kreisajā deniņu rajonā, pakauša lejas daļas labajā un kreisajā pusē, asinsizplūdums zem cietā un mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, smadzeņu vēderiņos, galvas smadzeņu sasitums iegareno smadzeņu un smadzeņīšu rajonā, mēles kaula labā lielā raga lūzums ar asinsizplūdumu apkārtējos mīkstajos audos.

Laupīšanas rezultātā /pers. E/ nodarīti viegli miesas bojājumi, kas radīja īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai: galvas - sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu un sistu brūci kreisās acs rajonā, ar asinsizplūdumu zem kreisās acs konjunktīvas, ar sistu brūci augšlūpas un apakšlūpas kreisajā pusē, ar galvas smadzeņu satricinājumu, vēdera - krūšu kurvja sasitums ar zemādas asinsizplūdumu uz to labās sānu sienas.

Tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta ceturtajā daļā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzības iesniedza apsūdzētais /pers. C/ un viņa aizstāvis G.Baraks.

Apsūdzētais /pers. C/ apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un viņu attaisnot.

Apsūdzētais norāda, ka pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu, jo uzskata, ka nelikumīgi notiesāts ar brīvības atņemšanu uz 10 gadiem par noziedzīgu nodarījumu, kuru neesot izdarījis. Apsūdzētais norāda, ka vainīgās personas nav aizturētas un sodītas, un viņš nevēlas uzņemties vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ko nav izdarījis.

Apsūdzētais /pers. C/ vērš uzmanību uz to, ka atrodas apcietinājumā no 2016.gada 11.oktobra, izmeklēšanas laikā viņš tika spīdzināts, viņam draudēja, lai vaļsirdīgi atzīstas, lika roku dzelžus, draudēja ar beisbola nūju, turēja kamerās, kuras neapsilda. Apsūdzētais norāda, ka vērsies gan drošības policijā, gan ģenerālprokuratūrā, bet no minētajām iestādēm saņēmis atbildes, ka nekādi pārkāpumi netika konstatēti.

Turklāt apsūdzētais norāda, ka tiesas sēdes laikā tiesnesei teicis, ka viņš nav vainīgs, taču tam netika nepievērsta uzmanība, bet viņam tika izteikti aizskaroši izteicieni. Apsūdzētā ieskatā, tiesa nav bijusi pret viņu objektīva, uz viņa lūgumiem reaģējusi noraidoši.

Apsūdzētais /pers. C/ vērš uzmanību uz to, ka tiesas izmeklēšanas laikā no liecinieces vārdiem atklājies, ka viņas paziņa esot atradies Dobeles iecirkņa Īslaicīgās aizturēšanas vietā kopā ar jauniešiem, kuri teikuši, ka Jaunpilī aplaupījuši divus pensionārus, sasējuši viņus un nolaupījuši naudu. Apsūdzētais norāda, ka minētā informācija ne lietā, ne spriedumā neatrodas.

Turklāt apsūdzētais vērš uzmanību uz to, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā uz cietušā maka atrasti pirkstu nospiedumi, bet kam tie pieder, neesot konstatēts.

Apsūdzētais vērš uzmanību uz to, ka personas, kuras tajā vakarā ar viņu atradās kopā, tika pratinātas un no liecinieka /pers. I/ sarakstes ar citu personu redzams, ka viņš norāda, ka policisti viņu situši.

Apelācijas sūdzībā aizstāvis G.Baraks lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un /pers. C/ viņam celtajā apsūdzībā attaisnot.

Aizstāvis norāda, ka tiesa, pieņemot notiesājošu spriedumu, nav vispusīgi vērtējusi lietā noskaidrotos apstākļus, kas norādīja uz apsūdzības nepamatotību, kā rezultātā pieņemts nepamatots spriedums.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka, pārbaudot pierādījumus tiesas izmeklēšanā, noskaidrots, ka /pers. C/ apsūdzēts nepamatoti un visi izvirzītie apsūdzības argumenti par /pers. C/ vainu neapstiprinās ar lietā iegūtajiem pierādījumiem un balstīti uz subjektīviem pieņēmumiem. Aizstāvis uzskata, ka tiesas kļūdas dēļ persona notiesāta ar brīvības atņemšanu uz 10 gadiem.

Aizstāvis norāda, ka, vērtējot tiesas pieņemto spriedumu, saprotams, ka tiesas pārliecību par apsūdzētā /pers. C/ vainu radījušas cietušā /pers. E/ liecības. Lai arī /pers. E/ apgalvo, ka pazīst /pers. C/ kā uzbrucēju, tomēr, aizstāvis norāda, ka tam nav gūts apstiprinājums, jo ne pirmstiesas izmeklēšanas laikā, ne veicot pierādījumu pārbaudi vispārējā kārtībā, ne arī tiesas izmeklēšanas laikā, /pers. E/ /pers. C/ nav atpazinis ne pēc fotogrāfijām, ne tiesas sēdē.

Aizstāvis norāda, ka, ievērojot ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumu Nr.2/2017, secināts, ka cietušajam /pers. E/ ir vidējas pakāpes kombinētās ģenēzes demences (iegūtās plānprātības) pazīmes komplicētas ar posttraumatisku sindromu.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka lieciniece /pers. J/, kura, kā paziņoja tiesas sēdē, ir pret /pers. C/, minēja apsūdzētā uzvārdu īsi pēc uzbrukuma, kas bija par pamatu tam, kādēļ /pers. E/, domājams - /pers. E/, min uzvārdu – /pers. C uzvārds/. Tajā pašā laikā /pers. E/, sniedzot liecības tiesā, kādā no reizēm paskaidroja, ka pēc uzbrukuma devies tieši pie paša /pers. C/.

Aizstāvis citē apsūdzību un norāda, ka laupīšanas rezultātā /pers. H/ nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā saistībā ar nāves iestāšanos, savukārt /pers. E/, domājams - /pers. E/, nodarīti viegli miesas bojājumi.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka tiesas sprieduma aprakstošajā daļā norādīts, ka noziegums veikts pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā 2016.gada 10.oktobrī pēc plkst.20.20. Ievērojot šo faktu, aizstāvis secina, ka tiesa pievienojas aizstāvības viedoklim, ka noziegums pret /pers. E/ un /pers. H/ veikts 2016.gada 11.oktobrī.

Aizstāvis uzskata, ka pierādījumu pārbaudes izdarīšana tiesas izmeklēšanā pēc būtības nozīmē - pārbaudīt tos pierādījumus, kurus fiksējusi pirmstiesas izmeklēšana. Tiesas izmeklēšanas laikā tiek noskaidrots - vai iegūtie pierādījumi ir ticami, attiecināmi uz konkrēto lietu, vai tos var izmantot kā pierādījumus.

Aizstāvis uzskata, ka, iepazīstoties ar lietas materiāliem un vērtējot tos kopsakarā ar liecinieku liecībām, ir pierādāms, ka /pers. C/ šo noziegumu nav veicis, jo viņam ir alibi.

Aizstāvis atsaucas uz Kriminālprocesa likuma 67.panta pirmās daļas 6.punktu un norāda, ka /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā ir norādījis uz savu alibi, tomēr tam nav pievērsta uzmanība, bet vairāk uzmanība fokusēta uz /pers. C/ personību, kas nenoliedzami ir ar likumpārkāpumu ievirzi, tomēr nevienu nevar atzīt par vainīgu un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā.

Aizstāvis norāda uz pierādījumiem, kas attiecas uz /pers. C/ alibi 2016.gada 10.oktobrī pēc plkst.20.20. Cietusī /pers. H/ 2016.gada 10.oktobrī pirms nozieguma lietojusi divus tālruņa numurus. Vienu no tiem viņa izmantoja saziņai ar meitu /pers. G/ un uz /pers. F/ reģistrētu pieslēgumu izmantoja saziņai ar meitu /pers. F/.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka, balstoties uz /pers. G/ sniegtajām liecībām un pārbaudot tās pēc mobilo sakaru operatoru sniegtajām ziņām *(2.sējuma lietas 51.lapa)* sarunu reģistra ieraksta 46.punkta, konstatējams, ka /pers. G/ ar /pers. H/ 2016.gada 10.oktobrī uzsāka sarunu plkst.20.03.58 un tā turpinājās līdz 20.08.35. Savukārt no mobilo sakaru pakalpojuma nodrošinātāja SIA *„Bite Latvija"* sniegtās izdrukas par /pers. H/ lietojumā esošo tālruņa numuru – /numurs/ *(2.sējuma 41.lapa)* sarunu reģistra ieraksta 10.punkta, konstatējams, ka /pers. H/ saruna ar otru meitu /pers. F/ iesākta 2016.gada 10.oktobrī plkst.20.09.10 un tā turpinājās līdz 20.20.59.

Aizstāvis norāda, ka no šīs informācijas, kura apstiprinās arī ar /pers. G/ un /pers. F/ liecībām, konstatējams, ka noziegums pret /pers. E/ un /pers. H/ nav veikts līdz plkst.20.21.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka, analizējot /pers. C/, /pers. I/, /pers. L/ un /pers. M/ saglabātos datus no telefona operatoriem, var pārliecināties, ka viņu liecības par savstarpēju sazvanīšanos un atrašanās vietu sarunas laikā savstarpēji apstiprinās.

Aizstāvis norāda, ka lieciniece /pers. L/ liecināja, ka no plkst.19.30 līdz 20.00 atradusies kopā ar savu draudzeni /pers. N/ mājās /Nosaukums A/ *(3.sējuma 50. -51.lapa)*. Ejot uz dzīvokli /Nosaukums A/adrese/, satikusi /pers. C/ un sarunājuši, ka /pers. L/ dosies līdz /pers. C/ uz Tukumu. Turklāt /pers. L/ liecināja, ka arī laikā, kad viņa atradusies pie /pers. N/, viņa sarakstījusies ar /pers. C/ par to, kā un kur izklaidēsies. Faktu, ka /pers. L/ sarakstījusies ar /pers. C/, apstiprina mobilo sakaru operatora izsniegtie un saglabātie dati *(2.sējuma 143.lapa)*. Lieciniece /pers. L/ savā liecībā, kuru viņa apstiprināja tiesas sēdē, liecināja, ka plkst.20.00 viņa devusies mājās. Minētos apstākļus apstiprina arī lieciniece /pers. N/, norādot, ka/pers. L/aizgāja ap plkst.20.00 un teikusi, ka ar /pers. M/ brauks uz Tukumu (nopratināšanas protokolā norādīts - uz Dobeli) *(3.sējuma 61.-62. lapa)*.

Aizstāvis norāda, ka lieciniece /pers. L/ liecināja, ka devusies prom un jau no savām mājām zvanījusi /pers. C/. Faktu, ka lieciniece /pers. L/ ir pārvietojusies, apstiprina viņas lietotā mobilā telefona sakaru operatora saglabātie dati, pēc kuriem var pārliecināties, ka sarunas laikā ar /pers. C/ fiksēts, ka /pers. L/ ir pārvietojusies attiecībā pret iepriekš fiksētajiem mobilo sakaru operatora bāzes šūnas numuriem.

Aizstāvis norāda, ja laikā, kad /pers. L/ atradās mājās */Nosaukums A/* bāzes šūnas numurs bija /numurs/, tad plkst.20.02 sarunas laikā ar /pers. C/ bāzes šūnas numurs ir mainījies un konkrētajā brīdī bija /numurs/, kas vienozīmīgi apstiprina /pers. L/ vārdu patiesumu, ka plkst.20.00 viņa aizgājusi no mājām /Nosaukums A/. Aizstāvis norāda, ka šāds secinājums izdarīts arī kriminālprocesa ietvaros un atrodas uzziņā *(2.sējuma 150.lapa)*.

Aizstāvis norāda, ka /pers. L/ liecināja, ka sazvanījusies ar /pers. C/ un viņš teicis, lai /pers. L/ iet laukā pie veikala, savukārt /pers. L/ izklausījies, ka /pers. C/ atrodas kāpņu telpā. Šī saruna ir fiksēta kā pēdējā starp /pers. C/ un /pers. L/ un saskaņā ar mobilā operatora saglabātajiem datiem tā notikusi no plkst.20.11.51 līdz 20.12.04. Fiksētais laiks norāda, ka plkst.20.12 /pers. L/ devās laukā no sava dzīvokļa, lai pie veikala satiktu /pers. C/. Šeit norādāms arī fakts, ka pārvietoties no un uz liecībās minētajām vietām lieciniecei un apsūdzētajam nepieciešams līdz 2 minūtēm. Kā norāda un apstiprina lieciniece /pers. L/, tad /pers. C/ uz satikšanos pie veikala ieradies pēc neilga brīža, lieciniece pagaidījusi /pers. C/ pie veikala līdz 5 minūtēm. Aizstāvis vērš uzmanību, ka šis apgalvojums apstiprinās ar turpmāk izklāstītajiem notikumiem.

Aizstāvis norāda, ka lieciniece /pers. L/ liecināja, ka pēc satikšanās ar /pers. C/viņi uzreiz aizgājuši uz dzīvokli, kas atrodas mājas

/Nosaukums B/pirmajā stāvā. Atrodoties šajā dzīvoklī, uz /pers. C/ tālruni zvanījis /pers. I/, savukārt /pers. C/ /pers. I/ atzvanījis.

Aizstāvis norāda, ka mobilā telefoona operatora saglabātie dati par /pers. I/ zvanu uz /pers. C/ tālruni plkst.20.23.16 apstiprina šādu faktu *(2.sējuma 171.lapa)*.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka saskaņā ar mobilā telefona operatora saglabātajiem datiem no /pers. C/ un /pers. I/ lietotajiem tālruņiem var pārliecināties, ka /pers. C/ plkst.20.23.32 atzvana /pers. I/ *(2.sējuma 22.lapa)*.

Aizstāvis norāda, ka zvanu /pers. I/ /pers. C/ veic /pers. L/ klātbūtnē, atrodoties mājas /Nosaukums B/dzīvoklī. Arī mobilo sakaru operatora saglabātie dati attiecībā par bāzes šūnas numuru apstiprina, ka /pers. C/ no plkst.20.15 līdz 21.16 nav mainījis savu atrašanās vietu. Tas apstiprina, ka apsūdzētais un lieciniece /pers. L/ atradušies vienā vietā un savu atrašanās vietu nav mainījuši.

Aizstāvis norāda, kā liecina /pers. I/, tad pēc /pers. C/ zvana viņš nekavējoties devies uz dzīvokli, kurā jau atradās /pers. C/ un /pers. L/. Balstoties uz pēdējo fiksēto telefona sarunu, kas notikusi starp /pers. C/ un /pers. I/, var izdarīt pieņēmumu, ka /pers. I/ dzīvoklī ierādās ne vēlāk kā plkst.20.30.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka /pers. C/ jau pirmstiesas procesā norādīja, ka nav veicis laupīšanu un norādīja uz savu alibi, ko apstiprina augstāk analizētie pierādījumi. Droši zināms, ka /pers. C/, veicot zvanu /pers. I/ plkst.20.23, viņš bijis kopā ar liecinieci /pers. L/ dzīvoklī, savukārt pirms tam abi satikušies un gājuši uz šo dzīvokli. Kā apstiprināts ar lietā esošajiem mobilo sakaru operatora saglabātajiem datiem, tad līdz plkst.20.20.59 cietusī runājusi pa tālruni ar savu meitu. /pers. C/ lietotā tālruņa mobilā telefona operatora saglabātie dati, proti, bāzes šūnas numuri apstiprina /pers. C/ pārvietošanos pirms satikšanās ar /pers. L/ un vēl sazvanīšanos ar /pers. M/ no plkst.20.15.52 līdz 20.17.08.

Aizstāvis norāda, ka, pārbaudot /pers. C/ lietotā mobilā tālruņa operatora saglabātos datus, var pārliecināties, ka /pers. C/ laika posmā no plkst.20.09 līdz 20.11 ir pārvietojies attiecībā pret vietu, kur atradies līdz tam, jo atradies /pers. I/ mājas kāpņu telpā. Faktu, ka /pers. C/ atnāca no liecinieka /pers. I/ mājas puses apstiprina arī lieciniece /pers. L/. Papildus lieciniece tiesas sēdē norādīja, ka viņas pārskatāmā attālumā bija kāpņu telpa, kurā notika noziegums. Ievērojot, ka pie kāpņu telpas ir uzstādīts gaismas sensors, lieciniece apstiprināja, ka laikā kamēr gaidīja /pers. C/ šis gaismas sensors pie kāpņu telpas, kurā atrodas dzīvoklis un kurā notika noziegums, neiedegās. Sensors arī nevarēja iedegties, ja vien no kāpņu telpas šajā laikā neizietu vai neieietu cita persona, jo /pers. C/ atradās citā vietā.

Aizstāvis vērš uzmanību, ka liecinieks /pers. I/ norādīja, ka pēc sarunas ar /pers. C/, tas ir, plkst.20.23 nekavējoties devies uz dzīvokli, kur jau atradās /pers. C/ un /pers. L/. Liecinieks /pers. I/ jau atradies dzīvoklī kopā ar /pers. C/ un /pers. L/, kad no viņa tālruņa zvanīts /pers. M/, kas fiksēts plkst.20.42. Kā liecina /pers. I/, tad, ierodoties dzīvoklī, /pers. C/ sēdēja un nekas neliecināja, ka viņš būtu tikko atnācis. Turklāt lieciniece /pers. L/ apstiprināja, ka /pers. C/ no dzīvokļa nav izgājis, līdz ieradās /pers. I/.

Pierādījumi par /pers. C/ nevainīgumu, aizstāvja ieskatā, apstiprinās ar uzskaitītajām un pārbaudītajām liecinieku liecībām un norādītajiem faktiem, tādēļ notiesājošs spriedums nav pamatots. Aizstāvis norāda, ka šajā situācijā nav pat runa par šaubu tulkošanu par labu apsūdzētajam, bet gan par pilnīgi nepamatotu apsūdzību, uz tās nepamatotību norāda neapstrīdami, tiesas izmeklēšana pārbaudīti pierādījumi. Aizstāvja ieskatā, līdz šim pilnībā ignorēta apsūdzētā norādītā informācija par viņa alibi, kādēļ arī nepamatoti celta apsūdzība.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka detalizēti un sīki, pamatojoties uz lietā fiksēto informāciju, iespējams izsekot apsūdzētā un liecinieku sniegto liecību patiesumam un nav nemazāko šaubu, ka liecinieki /pers. L/, /pers. I/ un /pers. M/ ir snieguši patiesu informāciju, jo viņu liecības sakrīt ar citiem pārbaudāmiem pierādījumiem. Lieciniece /pers. L/ bijusi aizturēta un pēc nopratināšanas apstiprinājusi iepriekš sniegto informāciju, papildinot to ar subjektīviem novērojumiem par /pers. C/ emocionālo stāvokli, izklaidējoties Tukumā un Saldū naktī no 2016.gada 10.oktobra uz 11.oktobri.

Aizstāvja ieskatā, iepriekš izklāstītā pierādījumu analīze ir pārbaudāma un tās secinājumi ir loģiski un apstiprinās ar citiem pierādījumiem, kas nostiprināti lietā. Šo loģiski izdarāmo pierādījumu analīzi, kas balstās uz pārbaudāmiem pierādījumiem, nav iespējams apšaubīt ne ar cietušā /pers. E/ sniegto liecību, ne ar poligrāfa ekspertīzes secinājumiem.

Aizstāvis norāda, ka attiecībā par /pers. E/ cienījamo vecumu un dzīves laikā iegūto traumu sekām, kā norāda pats cietušais īsi pēc notikuma, tad noziegums pret viņu vērsts laikā no plkst.22.00 līdz 24.00. Pēc sākotnējās informācijas, kuru, iespējams, /pers. E/ norādīja lieciniecei /pers. J/, bija, ka uzbrukumu viņam veicis /pers. C/ ar vairākiem jauniešiem. Lieciniece /pers. J/, sniedzot liecības tiesas sēdē, jau sākotnēji norādīja, ka ir pret /pers. C/, tādā veidā, paužot savu nostāju pret apsūdzēto. Aizstāvis norāda, ka nenoliedzami viņai ir par ko uz /pers. C/ dusmoties, jo 2017.gada, domājams, 2016.gada 10.oktobrī laikā, kad /pers. C/ ciemojās pie liecinieces, viņš pamanījās nozagt /pers. J/ naudu -10 *euro* apmērā, taču liecinieces /pers. J/ negatīvā attieksme pret apsūdzēto nedod pamatu izdarīt neapšaubāmus secinājumus par to, ko /pers. E/ patiesībā pateica /pers. J/, kad vērsās pie viņas pēc palīdzības.

Aizstāvis norāda, kā liecināja policijas darbinieks /Valsts amatpersona/, tad /pers. E/ ilgi nevarēja paskaidrot mediķiem, kas ar viņu noticis, savukārt lieciniece /pers. J/, kura ienākusi laikā, kad mediķi centušies noskaidrot notikuma apstākļus, ir vairākas reizes pieminējusi, ka vainīgs ir /pers. C/.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka nav viennozīmīgi izdarāms slēdziens, vai /pers. C/ uzvārdu sākotnēji minēja pats /pers. E/, vai arī tas bija liecinieces /pers. J/ pieņēmumus, kuru uztvēra cietušais /pers. E/. Aizdomas, ka cietušā liecības vērtējamas ļoti kritiski, apstiprina arī tiesas izmeklēšanā /pers. E/ paustā informācija papildus nopratināšanas laikā, kurā /pers. E/ uz prokurores jautājumu norādīja, ka ātro palīdzību un policiju izsauca /pers. C/. /pers. J/ liecības pirmstiesas procesā attiecībā uz to, ko pateica /pers. E/, kad viņu satika 11.oktobra rītā, ir mainīgas, jo atsevišķās liecībās /pers. J/ apgalvo, ka /pers. E/ vēl pieminējis, ka /pers. C/ nositis /pers. H/.

Aizstāvja ieskatā, uzklausot cietušo /pers. E/ tiesas sēdē un vērtējot detalizētās liecības, kuras /pers. E/ sniedzis pirmstiesas procesā, jāsecina, ka tik detalizētas liecības /pers. E/ nav sniedzis. Ņemot vērā, ka nav objektīvu datu par veselības pasliktināšanos, tad jāsecina, ka /pers. E/ liecības nav pierakstītas pēc viņa vārdiem, vai arī liecību sniegšanā ir piedalījusies vēl kāda persona, kura nav fiksēta protokolā.

Aizstāvja ieskatā, distancējoties no apstākļiem, kurus vairs nav iespējams noskaidrot, vai /pers. E/ pieminēja uzvārdu /pers. C uzvārds/ vai /pers. J/, tomēr jāsecina, ka jau no pirmās izmeklēšanas minūtes policija ir veikusi izmeklēšanas darbības nepareizā virzienā un kā redzams no lietas materiāliem, tad ļoti novēloti sākusi darbu pie citu versiju izstrādes.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ja nebūtu šaubas par /pers. C/ vainu, tad vēl šī gada aprīlī netiktu nozīmētas ekspertīzes, ar kurām centās pārbaudīt citu personu saistību ar izdarīto noziegumu. Vērtējot lietas materiālos pieejamos pieprasījumus, ir redzams, ka policija samērā novēloti ir nonākusi pie secinājuma, ka nepieciešams pārbaudīt citu personu saistību ar noziegumu. Sakaru līdzekļu kontrole un proti, neliels ieskats no tās dod nepārprotamas aizdomas, ka ar noziegumu ir saistītas citas personas. Pārskats par speciālās izmeklēšanas darbības - sakaru līdzekļu kontroles veikšanu *(2.sējuma 238.lapa)* atspoguļo sarunu starp liecinieku un kādu vīrieti, kurš norāda lietā iesaistītam lieciniekam par to, ka 2016.gada 10.oktobrī pie cietušo mājas atradusies persona /vārds/, kura dzīvo /adrese/ apdzīvotā vietā */Nosaukums/* tai nebija jāatrodas, jo tur šai personai nav ne draugu, ne radu, ne paziņu, pie kā ciemoties.

Aizstāvis norāda, ka grūti iedomāties vēl konkrētākas norādes uz citu personu saistību ar izmeklējamo lietu. Ievērojot lielo noklausīto telefonu sarunu ierakstus, iespējams izdarīt vēl konkrētākus secinājumus par personu loku, kas veica šo noziegumu, par kuru vēlas notiesāt /pers. C/.

Aizstāvis uzskata, ka nav pārliecības par to, ka policijai bija vēlēšanās kārtīgi izmeklēt šo sarežģīto noziegumu, vai arī visa informācija nav

atspoguļota lietas materiālos.

Aizstāvis norāda, ka liecinieki /pers. I/ un /pers. L/ lietā aizturēti 2016.gada 22. un 24.novembrī. Kā norādīts aizturēšanas protokolos *(3.sējuma l20.,129.lapa)*, tad personu aizturēšanas pamats bijis, ka uz šo personu kā noziedzīga nodarījuma izdarītāju norāda cietušais vai cita persona, kura redzējusi notikumu vai citādā veidā tieši ieguvusi šādu informāciju. Aizstāvja ieskatā, vērtējot šo dokumentu, ir izdarāms secinājums, ka izmeklētājai ir bijusi konkrēta informācija par šo personu saistību ar noziegumu un, tiesājot /pers. C/, šai informācijai ir izšķiroša nozīme, kura netiek pārbaudīta.

Aizstāvis norāda, ievērojot, ka apsūdzētajam ir pienākums norādīt uz savu alibi un viņam nav jāpierāda savs nevainīgums, arī aizstāvis tiesas izmeklēšanā nelūdza skaidrot šo faktu par pierādījumiem, kas pamatoja liecinieku aizturēšanu pusotru mēnesi pēc notikuma, jo novērst visas saprātīgas šaubas ir valsts apsūdzības uzturētāja pienākums.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka no lietā veiktajām ekspertīzēm, kas atrodas 1.sējuma 79.-80., 89.-92., 107-112., 118.-119., 121., 193.-196.lapās, neviena nenorāda uz /pers. C/ saistību ar noziegumu.

Aizstāvis vērš uzmanību uz ekspertīzē secināto, ka /pers. E/ miesas bojājumus guvis 2016.gada 11.oktobrī, savukārt /pers. H/ nāves iestāšanās, kā konstatēts mirušās personas tiesu medicīniskajā ekspertīzē Nr.37 *(1.sējuma 74.- 76.lapa),* notikusi dažas stundas pirms tam, kad /pers. H/ nāvi konstatēja mediķi. Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma elektroniskajā kartē norādīts, ka /pers. H/ nāve konstatēta 2016.gada 11.oktobrī plkst.5.14 *(1.sējuma lietas 211.lapa)*. Neatliekamās medicīniskās palīdzības elektroniskajā kartē fiksēts, ka /pers. H/ „perifērijā ādas temperatūra pazemināta". Kā norādīts un zinātniski pamatots medicīnas enciklopēdijā, tad agrīnās līķa pārmaiņas sākas ar līķa atdzišanu. Termoregulācijas process apstājas un ķermeņa temperatūra sāk pazemināties, līdz sasniedz ārējās vides temperatūru. Šī procesa ilgums ir atkarīgs no ķermeņa korpulences, apģērba biezuma un laika apstākļiem (gaisa mitrums, caurvējš). Tiesu medicīnas eksperti, balstoties uz šo temperatūras līkni, mēģina aprēķināt aptuveno nāves brīdi. Līķa plankumi *(latīņu: livor mortis)* parādās no 30 minūtēm līdz 3 stundām pēc asinsrites apstāšanās un sasniedz maksimālo intensitāti 6 līdz12 stundu laikā. Ekspertīzes laikā ir ņemts vērā gan neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes konstatētais, ka līķa temperatūra ir pazemināta, nevis sasniegusi istabas temperatūru, kā arī eksperte vadījusies pēc iepriekš norādītiem zinātniski pamatotiem kritērijiem un devusi slēdzienu, ka /pers. H/ miesas bojājumi nodarīti dažas stundas pirms nāves konstatēšanas.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka, vērtējot ekspertes slēdzienā konstatēto, secināms, ka spriedumā norādītais laiks nav pamatots, ja pieņem, ka laupīšanas laikā /pers. H/ nodarīti konstatētie miesas bojājumi.

Aizstāvis norāda, ka saskaņā ar 2016.gada 10.novembra /pers. E/ tiesu medicīniskās ekspertīzes Nr.184 slēdzienu konstatēts *(1.sējuma 201.-202.lapa)*, ka /pers. E/ nodarītie miesas bojājumi varēja rasties 2016.gada 11.oktobrī lēmumā par tiesu medicīniskās ekspertīzes noteikšanu norādītajos apstākļos. Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma elektroniskajā kartē norādīts, ka mediķi konstatējuši /pers. E/ vaļēju galvas brūci *(1.sējuma 213.lapa).* Vaļēja brūce un dzīvoklī starp istabām atrastais asins traips norāda, ka miesas bojājumus /pers. E/ ieguvis neilgi pirms ieradās neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde, jo cita izskaidrojuma vaļējai brūcei šajā situācijā nav.

Aizstāvis norāda, ka tiesas izmeklēšanas laikā, pārbaudot liecinieka /pers. P/ sniegto informāciju par dzirdēto, Dobeles policijas iecirknī pieprasīta izziņa, vai apsūdzētais /pers. C/ atradies šajā policijas iecirknī un varēja ar kādu apspriest nozieguma detaļas, kuras dzirdējis liecinieks /pers. P/. Saņemtā izziņa no Dobeles policijas apstiprina, ka /pers. C/ šajā policijas iecirknī nav atradies un /pers. P/ dzirdējis citu personu sarunu, kuras savstarpēji apspriedušas šī nozieguma detaļas.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka lietā ir noskaidrots šaurs personu loks, kuras izdarījušas noziegumu, par kuru notiesāts /pers. C/, tādēļ nav saprotams tiesas secinājums par /pers. C/ vainu šajā lietā.

Aizstāvis norāda, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otro un trešo daļu pierādījumu ticamība izvērtējama, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, kā arī, nevienam pierādījumam nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe kā pārējiem pierādījumiem, tādēļ aizstāvis uzskata, ka tikai vispusīgi un objektīvi izvērtējot krimināllietā esošos pierādījumus, izvērtējot liecinieku liecības, iespējams noskaidrot objektīvo patiesību.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ un viņa aizstāve I.Krastiņa apelācijas sūdzības pēc tajās norādītajiem motīviem uzturēja un lūdza apsūdzēto attaisnot.

Apsūdzētais /pers. C/ apelācijas instances tiesas sēdē liecināja, ka sevi par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījumam izdarīšanā neatzīst, jo laupīšanu nav izdarījis, cietušā /pers. E/ dzīvoklī nav bijis, atradies kopā ar /pers. I/ un /pers. L/ tukšajā dzīvoklī 1.stāvā. Šajā dzīvoklī bijuši apmēram līdz plkst.21.00, pēc tam atbraucis /pers. M/, braukuši prom. Apsūdzētais liecināja, ka pirms iekāpšanas automašīnā viņš redzējis, ka cietušais /pers. E/ pa logu, kas atrodas tuvāk kāpņu telpai, uz viņu skatījies. Apsūdzētais uzskata, ka noziedzīgo nodarījumu izdarījušas citas personas.

Valsts apsūdzētāja S.Janševska, kā arī cietusī /pers. F/ un juridiskās palīdzības sniedzēja M.Zaube apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā un viņa aizstāvja apelācijas sūdzības atzina par nepamatotām, lūdza tās noraidīt un pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu. Cietusī /pers. F/ uzturēja pieteikto mantiskā un morālā kaitējuma kompensāciju.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi pierādījumus un lietas materiālus, noklausījusies liecinieka /pers. T/, apsūdzētā liecību, apsvērusi apelācijas sūdzībās minētos motīvus, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka Tukuma rajona tiesas spriedums atceļams daļā par procesuālo izdevumu piedziņu no /pers. C/ – par izdevumiem poligrāfiskās ekspertīzes veikšanai 315 *euro*, bet pārējā daļā par notiesāšanu sprieduma atcelšanai un apsūdzētā /pers. C/ attaisnošanai nav pamata, tāpēc pārējā daļā spriedums kā tiesisks un pamatots atstājams negrozīts.

Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesas spriedums par /pers. C/ notiesāšanu tiek atstāts bez grozījumiem un apgabaltiesa šajā daļā piekrīt pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem atzinumiem, tāpēc, ievērojot Kriminālprocesa likuma 564.panta sesto daļu, norādītajā daļā detalizēti neuzskaita un neatkārto pirmās instances tiesas spriedumā analizētos pierādījumus un atzinumus.

Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa vispusīgi pārbaudīja un pilnībā izvērtēja krimināllietā savāktos pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.-130.panta nosacījumiem. Tiesa pietiekami sīki un detalizēti savā spriedumā norādīja pierādījumus, analizēja sniegtās liecības, vispusīgi pārbaudīja lietā iegūtās ziņas par faktiem, analizēja un vērtēja iegūto ziņu ticamību un pietiekamību, kā arī tiesa izvērtēja aizstāvības izvirzītos argumentus.

Novērtējot pirmās instances tiesas spriedumā norādītos krimināprocesā iegūtos faktus un ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, apgabaltiesa atzīst, ka pirmstiesas krimināprocesā iegūtās ziņas par faktiem tiesa pamatoti izmantoja kā pierādījumus, jo tās tika iegūtas, procesuāli nostiprinātas un tiesā tieši pārbaudītas Krimināprocesa likumā noteiktajā kārtībā, un tās nav pamata atzīt par nepieļaujamām vai pierādīšanā neizmantojamām.

Par laupīšanas uzbrukumu un uzbrucēja personu liecinājis cietušais /pers. E/, kurš sniedza liecību gan pirmstiesas krimināprocesā, gan

iztiesāšanā, un konsekventi norādīja, ka persona, kura ieradās dzīvoklī un izdarīja sitienus viņam pa galvu, ir apsūdzētais /pers. C/, kuru cietušais iepriekš pazina.

Cietušais /pers. E/ liecināja, ka notikuma vakarā pēc sarunas pa telefonu ar meitu viņa dzīvesbiedre /pers. H/ devusies uz otru istabu lasīt grāmatu, bet viņš apgūlies un iemidzis. Pamodies no sitiena pa durvīm un ieraudzījis, ka istabā nāk /pers. C/, kuram rokās bija tumšas krāsas cimdi un viņš teicis, ka dabūšot pa galvu. Cietušais /pers. E/ atpazinis apsūdzēto /pers. C/ gan pēc izskata, jo bija redzama seja, gan pēc balss, kad /pers. C/ teica, ka tūlīt dabūsi. Cietušais liecināja, ka pēc /pers. C/ teiktā uzreiz saņēmis sitienus pa galvu, jutis sitienus arī pa ķermeni, no sitieniem bijis bezsamaņā.

Cietušais /pers. E/ liecināja, ka attapies ap pusčetriem no rīta, jutis, ka mute aizlīmēta ar līmlentu, arī rokas un kājas sasietas ar līmlentu. Cietušais jutis sāpes, atbrīvojies no līmlentas, tad devies pie /pers. H/. Cietušais liecināja, ka /pers. H/ gulējusi sasista un arī sasieta ar līmlenti, tāpat kā viņš, viņa bijusi bez samaņas un neizrādīja dzīvības pazīmes. Cietušais liecināja, ka neesot varējis atrast telefonu, tāpēc devies pēc palīdzības pie māsas /pers. J/, kura dzīvoja blakus kāpņu telpā 1.stāvā. Tika izsaukta ātrā palīdzība, abi ar /pers. J/ devās atpakaļ uz dzīvokli. Kad atbrauca ātrā palīdzība, konstatēja, ka /pers. H/ ir mirusi. Vēlāk cietušais /pers. E/ konstatējis, ka no dzīvokļa pazudusi viņa un arī /pers. H/ iekrātā nauda.

Cietušais /pers. E/ liecināja, ka apsūdzētais /pers. C/ agrāk viņa dzīvoklī ir bijis, prasījis aizdot naudu, /pers. H/ naudu viņam devusi, bet pēc tam /pers. H/ naudu vairs nedeva, jo /pers. C/ naudu atpakaļ neatdeva.

Notikuma vietas apskates protokolā fiksēts un tam pievienotajā fototabulā (*1.sējuma 7.-37.lapa*) redzams, kādā stāvoklī atrodas /pers. H/ līķis, kuram uz apskates brīdi ar pelēku līmlentu sasietas kājas, kā arī istabā izjauktā kārtība - mēbelēm atvērtas durvis, izvilktas atvilktnes, uz grīdas izmētātas mantas. Redzams, ka kaimiņu dzīvoklim ar pelēkas krāsas līmlentu aizlīmēta durvju actiņa.

Apskates protokolā fiksēts, ka divi mobilie telefoni dzīvoklī atrasti vēlāk, kā liecinājusi /pers. J/ - tie bija iemesti krūzē ar ūdeni (*1.sējuma 39.-43.lapa*).

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti par ticamu pierādījumu atzina cietušā /pers. E/ liecību un to pamatoti izmantoja apsūdzētā vainas pierādīšanai. Apgabaltiesa neatrod pamatu apšaubīt cietušā /pers. E/ liecību ticamību.

Aizstāvja apelācijas sūdzībā izteiktas šaubas par liecinieces /pers. J/ liecību ticamību, jo viņai esot bijusi nelabvēlīga attieksme pret apsūdzēto.

Apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata šaubīties par liecinieces /pers. J/ spēju sniegt objektīvu liecību, jo ziņas par to, ka cietušais /pers. E/ kā uzbrucēju norādījis apsūdzēto /pers. C/, snieguši vairāki lietā nopratinātie liecinieki. Nav pamata uzskatīt, ka lieciniece /pers. J/ būtu pārliecinājusi vai ietekmējusi cietušo kā vainīgo personu norādīt /pers. C/. Ne tikai lieciniece /pers. J/, bet arī lieciniece /pers. U/, kā arī policijas darbinieks /Valsts amatpersona/ liecināja, ka cietušais /pers. E/ nosaucis /pers. C/ kā personu, kura viņam uzbruka un no dzīvokļa nolaupīja naudu.

Par uzbrucēju cietušais /pers. E/ stāstījis ārstei, kura viņu apsekojusi - lieciniecei /pers. V/, kura /pers. E/ teikto fiksējusi pacienta kartē. Lieciniece /pers. J/ pateikusi /pers. C/ vecaimātei /pers. Z/ par to, ka /pers. E/ piekauts un /pers. H/, iespējams, mirusi, ka to izdarījis /pers. C/, un /pers. Z/ izsaukusi ātro palīdzību un policiju.

Cietušajam /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā veikta ambulatorā tiesu psihiatriskās ekspertīze un eksperte /pers. A/ devusi atzinumu, ka cietušais /pers. E/ nav slimojis ar psihisku saslimšanu noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā un neslimo arī pašreiz, viņam nav konstatētas garīgās atpalicības pazīmes, viņš ir spējīgs uztvert notikušā apstākļus un par tiem liecināt savu spēju robežās (*3.sējuma 10.-12.lapa.*).

Ārsts okulists /pers. B/, kurš apskatīja cietušo /pers. E/ pēc notikušā, pirmās instances tiesā liecināja, ka cietušajam /pers. E/ konstatētā acu katarakta nevarēja būtiski ietekmēt viņa redzi apsūdzībā minētajos apstākļos, proti, pie tādas slimības stadijas slimnieks pustumsā var redzēt un atšķir cilvēkus pietiekami labi. Cietušais var redzēt ap trīs metru attālumā un noteikti var atšķir seju arī pustumsā un metra attālumā.

Apgabaltiesa atzīst, ka eksperta atzinumā sniegtās ziņas, kā arī liecinieka /pers. B/ liecība nesatur ziņas, ka cietušais /pers. E/ nespētu uztvert notikuma apstākļus un pareizi par tiem liecināt, un būtu kāds pamats šaubīties par cietušā liecību ticamību. Eksperte atzinumā norādījusi konstatētās /pers. E/ veselības stāvokļa izmaiņas, taču nav konstatējusi uztveres traucējumus. Cietušais /pers. E/ par notikušo stāstījis secīgi, uztraukumā viņam ir viegli valodas traucējumi, kas fiksēts ekspertes atzinumā, kā arī dzirdams no pirmās instances tiesas sēžu audioierakstiem, kad cietušais liecinājis. Taču no ierakstiem cietušā /pers. E/ sniegtā liecība par notikušo ir saprotama un neizraisa šaubas par cietušā spēju pareizi liecināt par notikušā apstākļiem.

Pie šādiem apstākļiem apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka cietušā /pers. E/ veselības stāvoklis nebija šķērslis objektīvi vērtēt notiekošo, un tāpēc nav pamata uzskatīt, ka cietušais kļūdās, norādot uz apsūdzēto /pers. C/ kā vainīgo personu, turklāt cietušā liecības apstiprinās ar spriedumā izklāstītajiem pierādījumiem to kopumā.

Apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā aizstāvja apelācijas sūdzībā nepamatoti norādīts, ka cietušais /pers. E/ nav atpazinis un nav norādījis uz /pers. C/ kā uzbrucēju. Kā dzirdams no pirmās instances tiesas sēžu audioierakstiem, cietušais /pers. E/ nepārprotami norāda uz apsūdzēto /pers. C/ kā personu, kas neaicināta ieradās viņa dzīvesvietā un, pielietojot vardarbību, veica laupīšanas uzbrukumu. Nav pamata uzskatīt, ka cietušais /pers. E/ būtu kāda cita ietekmēts norādījis vainīgo personu - /pers. C/.

Aizstāvis apelācijas sūdzībā nepamatoti norādījis, ka cietušais /pers. E/ pēc uzbrukuma būtu devies pie paša /pers. C/, jo tas ir pretrunā lietā noskaidrotajiem apstākļiem. Cietušais liecināja, ka pēc attapšanās un redzētā, kas noticis ar /pers. H/, viņš nav varējis dzīvoklī atrast telefonu, tāpēc devies pēc palīdzības pie māsas /pers. J/, kura savukārt pamodinājusi /pers. U/ un /pers. Z/, palūgusi izsaukt palīdzību, kā arī piezvanīt /pers. H/ meitām.

Ne pirmstiesas kriminālprocesā, ne arī iztiesāšanā precīzs noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiks nav noskaidrots, tāpēc apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti norādījusi, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts 2016.gada 10.oktobrī, pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotā laikā pēc plkst. 20.20. Tiesa ņēmusi vērā lietā pārbaudītos pierādījumus kopumā - gan cietušā /pers. E/ un liecinieku sniegtās ziņas, gan vērtējusi no sakaru operatoriem saņemtās ziņas, kā arī ekspertes /pers. D/ liecību par miesas bojājumu nodarīšanas laiku.

No mobilo sakaru operatora saņemtās ziņas liecina, ka uz /pers. E/ vārda reģistrētajam abonenta numuram pēdējā saruna fiksēta 2016.gada 10.oktobrī plkst.20.09.10 līdz plkst. 20.20.59, pēc tam datu noslodze nav konstatēta (*2.sējuma 37.-41.lapa*). No mobilo sakaru operatoram saņemtās ziņas liecina, ka uz /pers. H/ vārda reģistrētajam abonenta numuram pēdējā saruna fiksēta 2016.gada 10.oktobrī plkst.20.03.58 līdz plkst. 20.08.35, pēc tam datu noslodze nav konstatēta (*2.sējuma 47.- 57.lapa).*

Ziņas no neatliekamās medicīniskās palīdzības medicīniskās kartes apliecina, ka izsaukums uz /Apdzīvotas vietas nosaukums/saņemts 11.oktobrī no rīta un, ierodoties izsaukuma vietā plkst.5.14, konstatēta /pers. H/ nāves iestāšanās (*1.sējuma 211.-212.lapa*). Ziņas no neatliekamās medicīniskās palīdzības medicīniskās kartes apliecina, ka notikuma vietā apsekots /pers. E/, kurš paskaidroja, ka ir piekauts un aplaupīts, viņam fiksēti ievainojumi, hospitalizēts uz slimnīcu. /pers. E/ nav varējis norādīt konkrētu traumu nodarīšanas laiku, jo bijis samaņas zudums (*1.sējuma 213.-214.lapa*).

Pirmās instances tiesā nopratināta eksperte /pers. D/ (*4.sējuma 156.-157.lapa*), kura liecināja, ka /pers. H/ nāve varēja iestāties apmērām 6-8 stundas pirms pārbaudes veikšanas, pārbaude veikta 2016.gada 11.oktobrī plkst.7.15. Eksperte liecināja, ka /pers. H/ nāves iestāšanās laiks varētu būt no 2016.gada 10.oktobra plkst.23.00 līdz 2016.gada 11.oktobra plkst.1.00. Turklāt eksperte liecināja, ka ar miesas bojājumiem, kādi tika konstatēti /pers. H/, viņa varēja nodzīvot līdz 3 stundām, taču to precīzi nevar noteikt. Eksperte norādīja, ka tas varētu būt no 10.oktobra no pulksten 20.00 līdz 23.00, pieņemot, ka /pers. H/ nāve iestājusies 10.oktobrī, vai arī no 21.00 līdz plkst. 01.00, ja nāve iestājusies 11.oktobra pirmajā stundā.

Pie sniegtā atzinuma šajā daļā eksperte piebilda to, ka /pers. H/ nodarīto miesas bojājumu iestāšanās laiks varēja būt vairākas stundas pirms nāves

iestāšanās, tātad arī 10. oktobrī, amplitūda ir liela - no plkst.20.00 vakarā līdz plkst.01.00 naktī.

Par cietušajam /pers. E/ veikto ekspertīzi eksperte /pers. D/ liecināja, ka

ekspertīzi veikusi pēc medicīnas dokumentiem. Miesas bojājumi /pers. E/ bija pārsvarā sejas rajonā, bija tikai viens zemādas asinsizplūdums uz ķermeņa labā sāna virsmas. Eksperte liecināja, ka bija veikta ārstu apskate, bet jāņem vērā tas, ka pirmās 24 stundas brūces būtiski nemainās, līdz nākamajai dienai tās ir kā svaigi miesas bojājumi, kur epitelizācija sākās tikai nākamajā dienā. Ja cilvēks ir ieguvis miesas bojājumus iepriekšējā vakarā, tad varētu būt tā, ka viņam ir asiņojošas brūces vēl piecos no rīta. Eksperte liecināja, ka /pers. E/ miesas bojājumi varēja tikt nodarīti no 10.uz 11.oktobri.

Eksperte /pers. D/ pirmās instances tiesā ir sniegusi atbildi uz aizstāvja jautājumu par vaļēju galvas brūci /pers. E/, norādot, ka šādas brūces rašanās laiku nebija iespējams noskaidrot, turklāt, ja brūce būtu asiņojusi brīdī, kad cietušais ievietots slimnīcā, tad brūcei būtu uzliktas šuves, kas konkrētajā gadījumā nav noticis, un tas liecina par to, ka brūce nav bijusi pārāk dziļa un tajā brīdī nav asiņojusi.

Izvērtējot lietā iegūtos un pārbaudītos pierādījumus, pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka precīzs noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiks nav noskaidrots. Tāpēc notikuma laiks norādāms iespējami tuvu tam laikam, kādu atbilstoši lietā pārbaudītajiem pierādījumiem bija iespējams noskaidrot. Par nepamatotu apgabaltiesa atzīst norādi aizstāvja apelācijas sūdzībā, ka, grozot apsūdzību šādā veidā, tiesa būtu pievienojusies aizstāvības viedoklim, ka noziedzīgs nodarījums pret /pers. E/ un /pers. H/ veikts 2016.gada 11.oktobrī.

Tas apstāklis, ka pirmās instances tiesa grozījusi apsūdzībā norādīto laiku, izslēdzot norādi, ka miesas bojājumi nodarīti līdz plkst.20.45, apgabaltiesas ieskatā, nepārkāpj apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, jo viņam celtajā apsūdzībā notikuma laiks tika norādīts aptuveni, norādot, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā. Konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa atzinusi par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus apstākļus, taču tas neietekmē ne nodarījuma juridisko kvalifikāciju, ne soda bargumu un arī citādi nepasliktina apsūdzētā stāvokli. Tāpēc apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata konstatēt apsūdzētā tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

Apsūdzētā aizstāvis apelācijas sūdzībā norādījis, ka apsūdzētais /pers. C/ jau pirmstiesas kriminālprocesā norādījis uz alibi. Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ liecināja, ka viņam ir alibi, jo 2016.gada 10.oktobrī pēc plkst.20.11 saticies ar /pers. L/, devušies uz tukšo dzīvokli, kur atnācis /pers. I/ un trijatā bijuši kopā līdz brīdim, kad uzreiz pēc 21.00 atbrauca /pers. M/ un viņi ar automašīnu devās prom.

Pirmās instances tiesa savā spriedumā analizējusi /pers. L/ un /pers. I/ sniegtās liecības, tai skaitā, vērtējusi liecībās norādītos laikus, salīdzinājusi ar ziņām no mobilo sakaru telefona operatoriem.

Tiesa nav piešķīrusi ticamību liecinieka /pers. I/ liecībām pilnā apjomā, jo viņš sniedza savstarpēji pretrunīgas liecības par laiku, kad devies uz tukšo dzīvokli un saticies ar /pers. C/. Sākotnēji liecinieks liecināja, ka pēc sazvanīšanās plkst.20.23 ticies ar /pers. C/ pēc 20 minūtēm, tad liecību mainīja, norādot, ka uzreiz pēc zvana gājis uz tukšo dzīvokli un tur atradies līdz prombraukšanai ar /pers. M/ automašīnu. Turklāt liecinieks /pers. I/ liecināja, ka visu laiku dzīvoklī atradies ar apsūdzēto un /pers. L/, kas neatbilst patiesībai.

Noskaidrots, ka liecinieks /pers. I/ no sava mobilā tālruņa saskaņā ar saglabājamajiem datiem no mobilo sakaru telefona operatoriem 2016.gada 10. oktobrī plkst.20.01 zvanīja /pers. C/ uz viņa tālruni, kas norāda, ka abi nebija vienā vietā. Operators identificēja liecinieka telefona atrašanos bāzes šūnas numura /numurs/ apkārtnē, proti, cietušā /pers. E/ kāpņu telpas pirmā stāva dzīvoklī vai tā tiešā tuvumā. Savukārt plkst. 20.07, sūtot īsziņu, liecinieks /pers. I/ jau atradās citur. Operators identificēja liecinieka telefona atrašanos bāzes šūnas numura /numurs/ apkārtnē. Savukārt, laikā no plkst.20.10 līdz 20.23 liecinieks atradās bāzes šūnas numura /numurs/ apkārtnē, proti, cietušo kāpņu telpas pirmā stāva dzīvoklī vai tiešā tā tuvumā.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka norādītais apliecina, ka apsūdzētais /pers. C/ nebija kopā ar liecinieku /pers. I/, jo abi sazinājās, izmantojot mobilos tālruņus. Liecinieka /pers. I/ liecība neapstiprina apsūdzētā /pers. C/ alibi arī tā iemesla dēļ, ka, veicot sazvanīšanos ar liecinieku /pers. M/ plkst.20.42, liecinieks atradās citur, proti, bāzes šūnas numura /numurs/ apkārtnē, nevis cietušo kāpņu telpas pirmā stāva dzīvoklī vai tā tiešā tuvumā.

Lieciniece/pers. N/ liecināja, ka 2016.gada 10.oktobrī viņa bija mājās /adrese A/ . Viņas brālis /pers. I/ pa dienu kopā ar /pers. M/ aizbrauca uz Saldu, atpakaļ atbrauca pēc plkst.17.00. /pers. I/ rādīja, ka iepircies, nopircis drēbes. Lieciniece liecināja, ka laika posmā no plkst.17.00 līdz 21.00 /pers. I/bija mājās, spēlēja datoru. Ap plkst. 19.00 viņai /pers. L/ atsūtīja īsziņu, rakstīja, ka atnāks. Lieciniece izgāja no dzīvokļa un satika /pers. L/, abas devās uz dzīvokli /adrese A/kurā deklarēts /pers. C/, bet viņš tur nedzīvo. Lieciniece tur kurināja krāsni un runājās ar /pers. L/, kura aizgāja ap plkst.20.00 un teica, ka ar/pers. M/braukšot uz Dobeli, vēl esot jāsaģērbjas. Mājās ejot ap plkst.21.00 uz ielas pie mājām lieciniece satika /pers. I/, kurš runāja pa telefonu un viņai neatbildēja. Aizejot uz mājām, tēvs lieciniecei teicis, ka /pers. I/kaut kur braukšot ar /pers. M/.

Apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka liecinieks /pers. I/, iespējams, īsti neatceras vakara norises gaitu, kā arī ir ticami, ka viņš sniedz tādas liecības nolūkā palīdzēt apsūdzētajam, jo abi ir draugi.

Pirmās instances tiesa vērtējusi arī liecinieces /pers. L/ liecību par notikuma gaitu, un tiesa atzina, ka viņas liecības ir savstarpēji pretrunīgas, turklāt par lietas apstākļiem lieciniece stāsta izvairīgi un jauc notikumu gaitu.

Lieciniece /pers. L/ liecinājusi, ka ilgāku laiku kopā ar apsūdzēto /pers. C/ un liecinieku /pers. I/ uzturējās mājas „/Nosaukums B/" pirmajā stāvā, proti, dzīvoklī zem cietušo dzīvokļa un šo vietu nemainīja, līdz atbrauca /pers. M/.

Pirmās instances tiesa pamatoti norādīja, ka šāda liecinieces /pers. L/ liecība ir pretrunā ar saglabājamajiem datiem no mobilo sakaru telefona operatoriem.

Proti, fiksēts, ka /pers. L/ savā dzīves vietā lietoja tālruni, šajā brīdī mobilo sakaru operatora identificētā bāzes stacijas šūnas numurs bija /numurs/. Tādējādi atbilstoši iegūtajām ziņām no mobilo sakaru operatora (*2.sējuma 143.lapa*) /pers. L/ lietoja tālruni savā dzīves vietā, kur tas atradās no plkst.18.34 līdz plkst. 20.01. Tālāk mobilo sakaru telefona operators fiksēja /pers. L/ tālruņa atrašanās vietu - plkst. 20.02:25 ārpus mājas, proti, cietušo kāpņu telpas pirmā stāva dzīvoklī vai tā tiešā tuvumā. Par to liecina notikusī telefona saruna ar apsūdzēto /pers. C/ plkst. 20.02.25, kad operators identificēja bāzes šūnas numuru /numurs/, saruna ilga 16 sekundes. Tas savukārt apstiprina, ka /pers. C/ar liecinieci tobrīd kopā nav bijis, jo savienojums bija ar viņa telefona numuru.

Pēc tam ne ilgāk kā 5 minūšu laikā liecinieces /pers. L/ tālruņa atrašanās vieta fiksēta viņas dzīves vietā, ko apliecina plkst.20.07 saņemtā īsziņa no apsūdzētā /pers. C/ mobilā tālruņa, kad operators identificējis bāzes šūnas numuru/numurs/. Tālāk plkst. 20.11:49 un 20.11:51 notikusi sazināšanās starp liecinieci /pers. L/ un apsūdzēto, kad operators identificējis bāzes šūnas numuru /numurs/, kad /pers. L/ tālruņa atrašanās vieta fiksēta ārpus mājas, proti, cietušo kāpņu telpas pirmā stāva dzīvoklī vai tā tiešā tuvumā. Secināms, ka lieciniece /pers. L/ šajā brīdī nebija kopā ar apsūdzēto, jo abi sazinājās, izmantojot telefonus.

Par to, ka plkst.20.33 liecinieces /pers. L/ tālrunis atradās viņas dzīves vietā, apstiprina notikusī telefona saruna un vēlāk sūtītās vairākas īsziņas, kad operators identificējis bāzes šūnas numuru /numurs/.

Līdz ar to apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka ir iegūtas pārliecinošas ziņas un liecinieces /pers. L/ liecība neapstiprina apsūdzētā /pers. C/ alibi par to, ka no plkst. 20.12:04 līdz aizbraukšanai no apdzīvotās vietas /Nosaukums/ viņa visu laiku bijusi kopā ar apsūdzēto pirmā stāva dzīvoklī mājā „/Nosaukums B/". Izvērtējot saņemtās ziņas - datus no mobilo sakaru telefona operatora par bāzes stacijas aptuveno adresi un bāzes stacijas šūnas numuriem notikušo sakaru laikā, pastāv pamatotas šaubas par liecinieces /pers. L/ sniegtās liecības ticamību, līdz ar to pirmās instances tiesas atzinums par to, ka arī viņas liecība neapstiprina apsūdzētā alibi līdz brīdim, kad ar automašīnu ieradās /pers. M/, ir pamatots.

Kriminālprocesā noskaidrots, ka liecinieks /pers. M/ sazinājās ar apsūdzēto un lieciniekiem, kas redzams no izziņas, ko sniedzis mobilo sakaru operators (*2.sējuma 163.-165.lapa*). No sniegtajām ziņām secināms, ka no apsūdzētā /pers. C/ mobilā tālruņa cietušo kāpņu telpas pirmā stāva dzīvoklī vai tā tiešā tuvumā 2016.gada 10. oktobrī plkst. 20.16 veikts zvans lieciniekam /pers. M/, kad operators identificējis bāzes šūnas numurus 3103. Vēlāk nav fiksēta sazināšanās ar /pers. M/.

Turklāt fiksēts, ka ar /pers. M/ notikusi sazināšanās no liecinieka /pers. I/ mobilā tālruņa plkst. 20.42, kuram /pers. M/ atzvanīja plkst. 20.43 un vēlāk arī plkst.21.11. un 20.43 veikta sazināšanās ar liecinieku /pers. M/. Fiksēts, ka /pers. I/ rīcībā esošais tālrunis sazvanīšanās laikā atradās bāzes šūnas numura /numurs/ apkārtnē, kas nav cietušo kāpņu telpas pirmā stāva dzīvoklī vai tā tiešā tuvumā (*2.sējuma 171.lapa*).

No pirmstiesas kriminālprocesā /pers. C/ sniegtajām un lietā fiksētām ziņām par alibi, redzams, ka viņš norādījis dažādas versijas.

Būdams nopratināts 2016.gada 12.oktobrī kā aizturētais, /pers. C/ liecināja, ka pirmā stāva dzīvoklī kopā ar /pers. L/ un /pers. I/ uzturējās aptuveni stundu, kamēr ap 21.00 atbrauca /pers. M/(*3.sējuma 147.-148.lapa*).

No /pers. C/ sūdzības par piemēroto drošības līdzekli (*3.sējuma 162.lapa*) redzams, ka viņš norāda, ka viņa nevainīgumu var pierādīt viņa draugi, ar kuriem pavadījis visu pēcpusdienu un arī vakaru. Lietas izskatīšanā par drošības līdzekļa piemērošanu 2016.gada 12.decembrī u n 2017.gada 13.februārī aizdomās turētais /pers. C/ paskaidroja, ka nozieguma izdarīšanas laikā esot atradies Tukumā, ko var apliecināt viņa norādītie liecinieki (*3.sējuma 168.lapa; 191.lapa)*.

Pēc apsūdzības uzrādīšanas apsūdzētais /pers. C/ nekādas ziņas par savu alibi nav sniedzis, izmantojis tiesības neliecināt (*4.sējuma 9.lapa*).

Pie šādiem apstākļiem apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti nav piešķīrusi ticamību apsūdzētā /pers. C/ liecībām, jo tās ir pretrunā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem. Apsūdzētā /pers. C/ alibi ir pārbaudīts un nav guvis apstiprinājumu ne pirmstiesas kriminālprocesā, ne arī iztiesāšanā.

Apsūdzētais /pers. C/ un viņa aizstāvis apelācijas sūdzībās norāda, ka /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā vainojamas citas personas, jo liecinieks /pers. P/ liecināja par dzirdētu sarunu īslaicīgās aizturēšanas vietā par /pers. C/ inkriminētā nozieguma detaļām.

Apgabaltiesa atzīst, ka šādai versijai nav pamata, jo cietušais /pers. E/ konsekventi norādīja uz apsūdzēto /pers. C/ kā noziedzīgā nodarījuma izdarītāju.

Liecinieks /pers. P/ tika nopratināts pirmās instances tiesas sēdē, taču konkrētu liecību par sarunu, ko, atrodoties īslaicīgās aizturēšanas vietā Dobelē, dzirdējis no citas telpas, liecinieks nesniedza, norādot, ka notikumus neatceras un negrib samelot. Liecinieks /pers. P/ liecināja, ka par dzirdēto sarunu stāstījis sava onkuļa sievai /pers. O/.

Lieciniece/pers. O/ pirmās instances tiesā liecināja par sarunu, ko viņai atstāstījis /pers. P/, ko aizturēšanas vietā dzirdējis - ka kāds citā telpā minējis par Jaunpils notikumu un lielījies, ka noslepkavoja vecu tantiņu, bet nav paspētss iztērēt nolaupīto naudu, citas notikuma nianses sīkāk neesot minētas.

Apsūdzētais /pers. C/ apelācijas sūdzībā norādījis par sīkākām notikuma niansēm, proti- esot stāstīts - ka aplaupīja divus pensionārus, sasēja viņus. Taču, noklausoties audioierakstā liecinieku /pers. P/ un /pers. O/ sniegtās liecības pirmās instances tiesā, par šādām niansēm - divu pensionāru sasiešanu minētie liecinieki nav liecinājuši.

Apgabaltiesa atzīst, ka nav pietiekama pamata atzīt minēto liecinieku /pers. P/ un /pers. O/ liecībās sniegtās ziņas par pietiekamām, lai tās attiecinātu uz konkrēto kriminālprocesu, jo šīs ziņas ir nenoskaidrotas personas atstāstījums, turklāt nav zināms ziņu avots un stāstījuma konteksts, vai šīs ziņas nav vēl kādu citu personu atstāstījums, ko īslaicīgās aizturēšanas vietā esošās personas, iespējams, varēja savā starpā pārrunāt.

Apsūdzētais /pers. C/ tikai pirmās instances tiesas sēdē savā pēdējā vārdā liecināja, ka tad, kad viņš kopā ar pārējiem devies prom ar /pers. M/ automašīnu, tad cietušais /pers. E/ esot skatījis uz viņiem pa logu, tātad laupīšanas uzbrukums vēl neesot bijis veikts. Par šādu svarīgu apstākli apsūdzētais /pers. C/ neliecināja ne pirmstiesas kriminālprocesā, ne arī iztiesāšanā, par šādu apstākli viņš norādīja tikai pēdējā vārdā. Apgabaltiesa atzīst, ka šāda apsūdzētā /pers. C/ versija, ka laupīšanas uzbrukums vēl nebija noticis, kad viņš kopā ar saviem draugiem ar automašīnu devās prom, nav atzīstama par ticamu, jo šādu versiju neapstiprina lietā pārbaudītie un pirmās instances tiesas spriedumā norādītie pierādījumi.

Apsūdzētā /pers. C/ aizstāvji gan apelācijas sūdzībā, gan apelācijas instances tiesas sēdē norādīja, ka no lietā veiktajām ekspertīzēm neviena nenorāda uz /pers. C/ saistību ar izmeklējamo noziegumu.

No lietas materiāliem redzams, ka lietā veiktas vairākas ekspertīzes, kurās nav konstatētas apsūdzētā /pers. C/ pirkstu pēdas, DNS vai citas pēdas uz izņemtajiem un pētīšanai nodotajiem objektiem. Apgabaltiesa atzīst, ka apstāklis, ka eksperti izpētījuši iesniegtos objektus un apsūdzētā /pers. C/ pēdas nav atraduši, nevar būt par pamatu apsūdzētā /pers. C/ attaisnošanai, jo lietā ir citi vērtējami pierādījumi.

No DNS ekspertīzes atzinuma (*5.sējuma 23a.lapa*) redzams, ka uz līmlentes no istabas grīdas, līmlentes no koridora, nomazgājumos no atvilktnes un naudas makiem konstatēts /pers. E/DNS genotips.

Ekspertu atzinumos netika konstatētas citu personu pēdas vai bioloģiskais materiāls kā tikai /pers. E/ un /pers. H/.

Cietušais /pers. E/ liecināja, ka uzbrukuma laikā /pers. C/ rokas bija tumši - brūni vai melni cimdi. Šāds apstāklis varēja mazināt iespēju, ka uz izpētāmajiem objektiem tiek konstatētas /pers. C/ pēdas vai bioloģiskais materiāls.

Cietušais /pers. E/ liecināja, ka /pers. C/ uzbrukuma laikā mugurā bija tumšās krāsas apģērbs. Apgabaltiesa atzīst, ka cietušā liecību nav pamata apšaubīt.

No ekspertu atzinumiem redzams, ka traipos uz apsūdzētā /pers. C/ gaiši rūtainās jakas netika konstatētas asins pēdas. Taču jāņem vērā, ka apsūdzētajam /pers. C/ notikuma vakarā bija ne tikai gaiši rūtainā jaka, bet arī melnas krāsas jaka, un tā, kā liecināja lieciniece /pers. L/, bija mugurā /pers. C/, kad viņu satikusi. No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētā /pers. C/ tumšas krāsas jaka pēc viņa aizturēšanas netika izņemta, tā palika /pers. M/ automašīnā. /pers. M/ liecināja, ka viņa māsa sadedzināja drēbes no automašīnas.

Apelācijas instances tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks /pers. T/, kurš apstiprināja pirmstiesas kriminālprocesā sniegto liecību, kas tika pārbaudīta arī pirmās instances tiesā. Liecinieks /pers. T/ liecināja, ka sarakstē ar apsūdzētā /pers. C/ māsu /pers. R/ viņš izteicis tikai savas domas par notikušo, ka netic, ka vainīgais ir /pers. C/. Liecinieks /pers. T/ liecināja, ka pats 2016.gada 10.-11.oktobrī /Apdzīvotas vietas nosaukums/neesot bijis, un par notikušo laupīšanu viņam nekas neesot zināms.

Pirmās instances tiesa savā spriedumā kā vienu no pierādījumiem apsūdzētā /pers. C/ vainīgumam noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā detalizēti norādījusi poligrāfa pārbaudē iegūtās ziņas (*3.sējuma 209.-221., 224.lapa*), proti, ka, apkopojot ekspertīzes laikā iegūto informāciju, secināts, ka apsūdzētais /pers. C/ melo, teikdams, ka 2016.gada 10.oktobrī nav iekļuvis /pers. E/ dzīvoklī /adrese B/.

Secināts, ka /pers. C/ melo, teikdams, ka 2016.gada 10.oktobrī nav sitis /pers. E/. /pers. C/ melo, teikdams, ka 2016.gada 10.oktobrī nav sitis /pers. H/ /adrese B/.

Secināts, ka /pers. C/ melo, teikdams, ka nav nolaupījis naudu no /pers. E/ un /pers. H/ dzīvokļa /adrese B/. Par to, vai minētās darbības notika todien pēc plkst. 20.00, nav iespējams izdarīt secinājumus

Eksperts poligrāfa pārbaudes atzinumā norādīja, ka kopumā šajā izpētē konstatētas vairākas pazīmes, ka /pers. C/ centās maskēt savu attieksmi saistībā ar noskaidrojamiem apstākļiem, citiem vārdiem, konstatētas pazīmes, ka viņš centās apzināti maldināt ekspertu par uzdotajiem jautājumiem.

Apgabaltiesa atzīst, ka pārbaudē ar poligrāfu iegūto rezultātu un eksperta sniegto atzinumu apšaubīšanai nav pamata, atzinuma pamatotība un

rezultāti netika apšaubīti iesniegtajās apelācijas sūdzībās.

N o 2017.gada 10.janvāra ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinuma (*3.sējuma 178.-181.lapa*) redzams, ka /pers. C/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā (brīdī) ar psihisku slimību nav slimojis un neslimo arī pašlaik, viņam arī nav atzīmēti citi psihiski traucējumi un personības īpatnības. Eksperte norāda, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā /pers. C/ varēja saprast savas darbības un tās vadīt, tāpēc rekomendē atzīt /pers. C/ par pieskaitāmu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, medicīniska rakstura piespiedu līdzekļi viņam nav nosakāmi.

Jauni fakti, kas nebūtu zināmi ekspertam un radītu šaubas par apsūdzētā /pers. C/ spēju apzināties savu darbību un to vadīt, apelācijas instances tiesas sēdē netika iegūti, tāpēc /pers. C/ atzīstams par pieskaitāmu viņam inkriminētā nodarījumā.

Novērtējot pirmās instances tiesas spriedumā norādītos kriminālprocesā iegūtos faktus un ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, apgabaltiesa atzīst, ka iegūtās ziņas par faktiem tiesa pamatoti izmantoja kā pierādījumus, tās tika iegūtas, procesuāli nostiprinātas un tieši pārbaudītas lietas iztiesāšanā Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā un tās nav pamata atzīt par nepieļaujamām vai pierādīšanā neizmantojamām.

Apelācijas instances tiesā netika konstatēti jauni apstākļi, kuri būtu par pamatu citādam konstatējumam attiecībā par apsūdzētā vainīgumu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa savā spriedumā ir vērtējusi visus lietā savāktos un iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus un devusi par tiem pamatotus atzinumus.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi par pierādītu apsūdzētā /pers. C/ vainīgumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta ceturtajā daļā, un nodarījuma juridiskā kvalifikācija pirmās instances tiesas spriedumā ir pareiza.

Vērtējot apsūdzētajam /pers. C/ noteikto sodu, apgabaltiesa atzīst, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētajam noteikts sods, kas atbilst soda noteikšanas vispārīgajiem principiem un konkrētajā lietā atbilst noziedzīgā nodarījuma smagumam, raksturam un radītajam kaitējumam, kā arī apsūdzētā personībai un attieksmei pret izdarīto.

Pirmās instances tiesas spriedumā norādītas apsūdzētā /pers. C/ personību raksturojošās ziņas, pamatoti konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, un pamatoti atzīts, ka apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatējami.

Apsūdzētais /pers. C/ agrāk vairākas reizes sodīts, sodāmības nav dzēstas.

Tiesa spriedumā kļūdaini norādīja, ka iepriekš piespriesto sodu - 100 stundas piespiedu darba /pers. C/ ir izcietis, jo lietā šādu ziņu par piespiedu darba izpildi nav, bet ir ziņas, ka soda izpilde nav uzsākta (*3.sējuma 187.-190.lapa*).

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. C/ no 2016.gada 15.aprīļa līdz 12.augustam atradās apcietinājumā citā krimināļprocesā, kad apcietinājums tika grozīts uz citu drošības līdzekli- nodošanu policijas uzraudzībā (*3.sējuma 153.-154.lapa*).

No Valmieras cietuma raksturojuma (*3.sējuma 189.lapa*) redzams, ka /pers. C/ soda izciešanas laikā tiesiskās apziņas līmenis palicis iepriekšējais, viņš nav izdarījis pareizus secinājumus un ir saglabājis likumpārkāpēja uzskatus, pēc atbrīvošanās viņam būs grūti pārvarēt sociālo jautājumu risināšanas grūtības, viņam nav skaidru nākotnes plānu.

Apsūdzētā vecāmāte /pers. Z/, sniedzot liecību, savu mazdēlu raksturojusi kā viltīgu, melīgu, kurš vienmēr mēģināja dabūt naudu, gājis pie otras vecāsmātes, izprasījis naudu un to tērējis alkoholam. Lieciniece /pers. J/ par savas māsas mazdēlu /pers. C/ liecināja, ka pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma viņš bija ļoti agresīvs, regulāri prasīja naudu, ja nedeva naudu - palika agresīvs, lieciniecei no viņa bija bail.

Apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. C/ noteiktais soda veids un mērs atbilst noziedzīgā nodarījuma raksturam un smagumam, kā arī viņa personībai. Apgabaltiesa neatrod pamatu noteiktā soda samazināšanai.

Viens no Krimināllikumā paredzētajiem soda mērķiem ir sodītās personas resocializācija. Kā tiek norādīts 2015. gada 24. septembra Ministru kabineta rīkojumā Nr. 580 „Par Ieslodzīto resocializācijas pamatnostādnēm 2015.-2020. gadam" - brīvības atņemšana ir krimināls ods, kas vienlaikus ar taisnīgu sodu par izdarītu noziedzīgu nodarījumu rada arī būtisku negatīvu ietekmi uz notiesāto, it īpaši gadījumos, ja piespriestais sods ir garš. No otras puses, brīvības atņemšanas sods ir laiks, kas dots gan valsts iestādēm, gan pašam notiesātajam, lai tiktu galā ar tām problēmām viņa uzvedībā vai domāšanā, kas personu novedušas līdz brīvības atņemšanas iestādei.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka ne tikai no veiktā resocializācijas darba ieslodzījuma vietā, bet lielā mērā arī no paša notiesātā izrādītās un realizētās vēlmes soda izciešanas laikā iesaistīties pasākumos, kas varētu veicināt viņa spēju turpmāk dzīvot likumpaklausīgu dzīvi, būs atkarīga personas spēja pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma atrast savu vietu sabiedrībā.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa izvērtēja un pamatoti apmierināja cietušā /pers. E/, /pers. F/ un /pers. G/ pieteiktās kompensācijas, kā arī kaitējuma kompensāciju par labu valstij. Pieteiktās kompensācijas ir motivētas un pamatotas, morālo kompensāciju apmērs ir samērīgs. Cietusī /pers. F/ apelācijas instances tiesā liecināja, ka, piesakot morālā kaitējuma apmēru, tika ņemts vērā valsts izmaksātās kompensācijas apmērs.

N o /pers. C/ valsts labā piedzīta cietušajiem izmaksātā valsts kaitējuma kompensācija 3700 *euro*, kaut gan faktiski vajadzēja piedzīt kompensāciju 3750 *euro* apmērā. Tā kā šajā daļā apelācijas protests netika iesniegts, apgabaltiesai nav pamata lemt par sprieduma atcelšanu šajā daļā. Jautājums par valsts izmaksātās kompensācijas piedziņu no apsūdzētā pilnā apmērā izlemjams Kriminālprocesa likumā noteiktajā sprieduma izpildes kārtībā.

Pirmās instances tiesas spriedumā pieļautas kļūdas, norādot cietušās /pers. F/vārdu kā /vārds/, kaut gan viņas vārds ir /vārds/. Tāpat liecinieces /pers. L/ vārds spriedumā norādīts kā/vārds/, kaut gan viņas vārds ir/vārds/. Apgabaltiesa atzīst, ka norādītās kļūdas ir pārrakstīšanās kļūdas un tās nav atzīstamas par pamatotu iemeslu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Ievērojot minēto, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ attaisnošanai nav tiesiska pamata, tāpēc pirmās instances tiesas spriedums daļā par viņa notiesāšanu atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzības noraidāmas kā nepamatotas.

Pirmās instances tiesa no apsūdzētā /pers. C/ piedzinusi procesuālos izdevumus, kopā 1225 *euro*, tai skaitā arī izdevumus par poligrāfiskās ekspertīzes veikšanu 315 *euro*. Tiesa atzinusi, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 6.punktam par procesuāliem izdevumiem ir atzīstama summa, kas izlietota ekspertīzes izdarīšanai.

Kriminālprocesa likuma 367.panta otrā daļa noteic, ka šī panta pirmajā daļā minētie procesuālie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā.

Lēmumu par poligrāfa ekspertīzes veikšanu pirmstiesas krimināļprocesā pieņēmis procesa virzītājs (*3.sējuma 198.lapa*), un šāds lēmums saistīts ar pierādījumu vākšanu krimināļprocesā personas vainīguma pierādīšanai. Apgabaltiesa atzīst, ka šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums atceļams un no apsūdzētā nav piedzenami 315 *euro* izdevumi par poligrāfa pārbaudes veikšanu, jo no apsūdzētā nav pamata piedzīt izdevumus, kas saistīti ar pierādījumu vākšanu viņa vainīguma pierādīšanai.

Pārējā daļā pirmās instances tiesa pamatoti piedzinusi no apsūdzētā procesuālos izdevumus, tāpēc pārējā daļā, tas ir, 910 *euro* apmērā no apsūdzētā piedzenami procesuālie izdevumi.

Pirmās instances tiesā apsūdzētā aizstāvību pēc tiesas norīkojuma realizēja advokāts G.Baraks, kuram par veikto darbu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84. pantu un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 „*Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību*" no valsts līdzekļiem izmaksājami izdevumi 65 *euro* apmērā par apelācijas sūdzības sastādīšanu.

Apgabaltiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu Kriminālprocesa likuma 85.panta nosacījumu piemērošanai un apsūdzētā atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja darbu. Tāpēc minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums par labu valstij saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajam /pers. C/, nosakot likumā paredzēto termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

atcelt Tukuma rajona tiesas 2017.gada 26.septembra spriedumu daļā par procesuālo izdevumu piedziņu no /pers. C/ – par izdevumiem poligrāfiskās ekspertīzes veikšanai 315 *euro*.

Pārējā daļā Tukuma rajona tiesas 2017.gada 26.septembra spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij 65 *euro* izdevumus par aizstāvja darba samaksu pirmās instances tiesā, nosakot termiņu labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams 2018.gada 4.jūnijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Akmeņlauka

Tiesnesis R.Rinčs

Tiesnesis J.Siliņš